

บทที่ 6

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาประสิทธิภาพของสารป้องกันกำจัดไร้ศัตรูผึ้ง สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ในการป้องกันกำจัดไรวาร์รัว พบว่าสารที่ใช้ได้ผลคือ อาชุนโนล, ไม้แทค, และเพอร์ชิน การใช้ 7 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 3 วัน ก็พอเพียงที่จะทำให้ปริมาณของไรวาร์รัวอยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้

2. ในการป้องกันกำจัดไทรอบลีแลปส์ พบว่าสารที่ใช้ได้ผลคือกำมะถันผสมลูกเม่มี และไม้แทค ควรใช้ 9 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 3 วัน จึงจะได้ผลดี แต่พบว่าไทรอบลีแลปส์เริ่มมีความต้านทานต่อไม้แทคบ้าง

3. ในด้านวิธีการป้องกันกำจัด พบว่าวิธีฉีดพ่นลงในระหว่างคอนผึ้งให้หัวรัง จะเป็นวิธีที่ประยุกต์เวลาในการป้องกันกำจัดไร้ศัตรูผึ้งมาก

4. ผลข้างเคียงของสารป้องกันกำจัดไรที่ใช้ในการทดลองทุกชนิด ต่อรังผึ้งที่ใช้ทดลองพบว่ามีเพียงเล็กน้อย ถ้าเทียบกับความเสียหายของรังผึ้งอันเนื่องมาจากการศัตรูผึ้งแล้ว คงไม่ต้องคำนึงถึงผลข้างเคียงมากนัก

ข้อเสนอแนะ

1. แนวทางในการป้องกันกำจัดไร้ศัตรูผึ้ง วิธีที่ได้ผลดีและผู้เลี้ยงผึ้งไม่เสียผลประโยชน์คือ การแยกรังผึ้ง (ซึ่งจะทำให้ภายในรังผึ้งปราศจากตัวอ่อน) ร่วมกับการใช้สารป้องกันกำจัดไร เช่น อาชุนโนล หรือไม้แทค โดยจะเริ่มในเดือนพฤษภาคม ซึ่งมีการระบาดของไรศัตรูผึ้งทั้ง 2 ชนิดมาก ในขณะเดียวกันจะต้องใช้วิธีขังนางพญา 9 วัน และวิธีขังนางพญา 21 วัน ร่วมกับการใช้สารป้องกันกำจัดไร เพื่อให้มีการป้องกันกำจัดไรไปพร้อมกันทั่วทั้งฟาร์มผึ้ง

2. ในการที่ต้องการกำจัดไร ในขณะที่ภายในรังผึ้งมีตัวอ่อนและดักแด้ผึ้งอยู่ด้วย การใช้สารป้องกันกำจัดไรเพียงชนิดเดียว จะทำให้ไรศัตรูผึ้ง เกิดความต้านทานต่อสารป้องกัน

กำจัดໄไดเร็วຍิ่งขື້ນ ເນື່ອຈາກຈະນີໄຈຈຳນວນທີ່ໄຮອດພັນຈາກການສັມຜັສກັບສາຮປ້ອງກັນກຳຈັດໄຮໂຄຍຕຽງ ໂດຍກາຮເຂົາຫລຸບຊ່ອນອູ່ມ່າຍໃນຫລອດຮຽງຝຶ່ງ ດັ່ງນັ້ນເພື່ອມົກາຮໃໝ່ສາຮປ້ອງກັນກຳຈັດໄຮກວຣໃຊ້ອຍ່າງນ້ອຍ 2 ຂົນິດ ສລັບກັນໄປ

3. ໃນ 1 ປີ ຄວາມກຳຈັດໄຮສັກຝຶ່ງປະມາດ 2-3 ຄົ້ງ ຄວາມເລືອກຂ່າວງປົງບັດດັ່ງນີ້ ໃນເດືອນພຸດູມກາມ 1 ຄົ້ງ ໃນເດືອນສິງຫາມ - ກັນຍາຍນ 1 ຄົ້ງ ແລະໃນເດືອນພຸດູສົຈິກາຍນອີກ 1 ຄົ້ງ ຜັນມວ່າມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງປ້ອງກັນກຳຈັດໄຮ ເພື່ອຫລັກເລື່ອງສາຮເຄມທີ່ຈະເຂົາໄປນີ້ເປັນເປື້ອນອູ່ໃນຜລິຫວດທີ່ໄດ້ຈາກຮຽງຝຶ່ງ

4. ປັນມີກາຮວິຈີຍເຮື່ອງສາຮປ້ອງກັນກຳຈັດໄຮສັກຝຶ່ງໃນຮຽງຕ່ອໄປ ຄວາມຈົກກົດກາຮວິຈີຍເຮື່ອງພິຍຕກກ້າງຂອງສາຮເຄມໃນນຳຝຶ່ງ ແລະຜລິຫວດທີ່ໄດ້ຈາກຮຽງຝຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມປລອດກັຍສໍາຫວັນຜູ້ຮົກໂກກ

5. ຈາກວິຈີຍໃນກາຮປ້ອງກັນກຳຈັດໄຮສັກຝຶ່ງທີ່ຄວາມຈົກກົດກາຮວິຈີຍກັນຕ່ອໄປ ກື່ກາຮກັດເລືອກພັນຫຼືຝຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມຕ້ານຫານຕ່ອໄຮສັກຝຶ່ງ ປື່ນຈະເປັນກາຮແກ້ປັບຫາເຮື່ອງໄຮສັກຝຶ່ງໃນຮະຍະຍາວ ແຕ່ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນກາຮກົດກົດຢານາແລະໃຊ້ເຈີນຫຸນສູງ